

عنوان مقاله:

شناخت فطری انسان در آیه فطرت

محل انتشار:

دوفصلنامه شناخت، دوره 9، شماره 1 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

عبدالرحیم سلیمانی - استادیار دانشگاه مفید قم

خلاصه مقاله:

در آیه ۳۰ از سوره روم که به آیه «فطرت» معروف است به فطری بودن چیزی برای انسان اشاره شده است. اما از آنجا که درباره معنای مفردات و نیز ترکیب آیه اختلافات زیادی به وجود آمده، معنای کلی آیه و برداشت از آن متفاوت شده است. ادعای این نوشتار این است که می توان معنا و ترکیبی از آیه ارائه داد که هم سراسر است و روشن باشد و هم نیاز به دست برداشتن از ظاهر آیه و در تقدیر گرفتن کلمه ای نباشد. مطابق این ترکیب، این آیه بر مطلب روشنی که در آیات و روایات دیگر به صورت های متفاوت بیان شده، تاکید می کند. انسان ها وظیفه دارند که حق پرستانه، که همان فطرت الاهی و ثابت است که انسان ها به آن سرشته شده اند، به این دین روی کنند و اگر چنین کنند حقایق آن را درمی یابند. این آیه، اگر این گونه ترکیب و معنا شود، دو تکلیف مهم و اساسی انسان را، که نجات و رستگاری او در گرو انجام آنهاست، بیان می کند: یکی اینکه به اصل حقیقت گردن نهد؛ و دوم اینکه به اندازه توان خود برای شناخت مصادیق حق تلاش کند.

کلمات کلیدی:

آیه فطرت- دین- انسان- اسلام- حق پرستی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1300004>

